

الصیمات محکم

تصمیم دیوان عالی تمیز بر تقدیم

در مورد دعوی خصوصی از طرف مادر مجذبی علیه

از تعیین قیم برای دختریه تشخیص قیم قضیه از احاظ جنبه خصوصی و عمومی مورد تعقیب واقع (ود) - چنین رای داده است :

طبق ماده ۱۸۰ قانون مدنی - طفل صغیر تحت ولايت قهری پدر و جد پدری خود میباشد و همچنین طفل غیر رشید با جنون در صورتیکه عدم رشد یا جنون او متصل به صفر باشد .

طبق ماده ۱۲۰۹ هر کس که دارای ۱۸ سال تمام نباشد در حکم غیررشد است ولی در صورتیکه بعد از ۵ سال تمام رشد کنی در حکمه بت شود از تحت قیومت خارج میشود .

کسی با تهم ازاله بکارت دختری با استناد ماده ۲۰۷ اصلاحی قانون مجازات طبق شکایت مادر دختر مورد تعقیب و مسکنه جنائی با استناد قسمت اخیر ماده ۴۳ بورور عایت ماده ۴ قانون مجازات مرتكب را با دو سال حبس مجرد محکوم کرده است حکومه از حکم مزبور تمیز خواسته شعبه (۲) دیوان عالی تمیز در حکم شماره ۱۰۴۱۹ ر ۲۰۶۲ بتاریخ ۱۸ اردیبهشت از شنیدن عقیده مدعی العموم کل بـ خلاصه آنکه :

(چون طبق ماده ۲۷۷ قانون مجازات تعقیب جنبه عمومی جرم انسانی متهم موقوف بشکایت شاکی خصوصی و تعقیب قضیه فقط بشکایت مادر مجذبی علیها که صلاحیت قانونی برای این اقدام نداشته بعمل آمده حکم موردد خواست قابل نقض میباشد و لازم است طبق قانون اخیر التصویب پس

تصمیم دیوان عالی تمیز بر تقدیم

در مورد محکومیت متهم بسرقت بحسب تادیبی در صورتیکه

بیش از دو سابقه محکومیت جزائی دارد

وجب شق (۳) از ماده (۲۵) اصلاحی - مجازات برداری داشته باشند حبس موقت با اعمال شafe و توقف اجباری است .

کسیکه بیش از دو سابقه محکومیت برای دزدی و با کلاه

لیکن نظر باینکه حکم مورد استدعای تمیز از حيث مجازات مخالف قانون صادر نداشت زیرا اعمال مورد حکم با قسمت اخیر شق ۳ ماده ۲۵ اصلاح شده از قانون مجازات عمومی انتطباق دارد که بموجب آن مجازات متهم حبس با اعمال شلاقه و توقف اجباری خواهد بود و محکمه استیناف در اثر تلاش اینکه مدعی العموم بداعی از حکم محکمه جنحه اصولاً مکلف بوده، مجازات قانونی مذکور را معین کرده باشد و استدلال محکمه استیناف باینکه مدعی العموم بداعی این جهه استیدن فتوخواسته موجه نیست چه تنها تقاضای استیناف مدعی العموم از حکم محکمه جنحه کافی است برای فسخ آن از جهت مجازات نیز و اصرار حکم طبق قانون لهذا مدعی - العموم دیوان عالی تمیز مطابق ماده ۴۳۲ قانون اصول محاکمه تجزیی تقاضی نقض حکم استینافی را از لحاظ مخالفت آن با قانون بشرح مذکور مینهاید.

و بنظر شعبه نیز اعتراض مذبور از حيث تعیین مجازات بر حکم مورد درخواست تمیز وارد میباشد لذا بموجب ماده ۴۳۰ قانون اصول محاکمات تجزیی حکم استینافی باافق آراء نقض و ختم امر بشعبه اول محکمه استیناف رجوع میگردد)

کسی باتهام دو فقره سرقه و یک فقره شروع بسرقت مورد تعقیب و در محکمه جنحه مورد رسیدگی واقع میشود محکمه متهم را از جهة ارتکاب بسرقت منزل و دکان و شروع بسرقت باستناد ماده ۲۲۹ و ۲۲۶ بارعایت ماده (۲) لحافی و ماده ۲۴ و ۲۵ اصلاحی از لحاظ داشتن سه فقره سابقه محکومیت جزائی و در نظر گرفتن هفاد ماده ۴ مکرر برای هر یک از دو فقره دزدی یک سال و یکروز حبس تأدیبی و برای شروع بدزدی یک سال و دوروز حبس تأدیبی محکوم مینهاید. مدعی العموم از لحاظ کمی مجازات استیناف خواسته محکمه پس از رسیدگی بموضع تقاضای نشیدید را رد کرد. است - محکوم علیه از حکم مذبور تمیز خواسته - دیوان عالی تمیز شعبه (۲) در حکم شماره ۴۰۴۰۲۰۷۷ از ۲۰ بهار بع ۶۹۱۶ پس از رسیدگی چنین رأی میدهد:

(هر چند از طرف محکوم علیه فقط تقاضای رسیدگی تمیزی شده بدون بیان اعتراض قانونی خاص بر حکم مورد استدعا و از لحاظ تشخیص صدور اعمال مورد حکم از متهم اشکالی بر حکم وارد نیست لیکن نظر باینکه از طرف مدعی العموم دیوان عالی تمیز دضمن اظهار عقیده طبق اختیار حاصل از ماده ۴۳۲ از اصول محاکمات تجزیی نفعاً تقاضای تمیز شده بدبون شرح:

تصویم دیوان عالی تمیز برابر ام

راجعته رد در خواست استیناف تبعی مدعی العموم در موردی

که محکمه استیناف وارد ماهیت نشده

و در محکمه جنحه رسیدگی و طبق ماده ۱۷۳ و ۲۱۰ اصلاحی و رعایت ماده ۴ برای ابراد ضرب به هشت روز حبس تأدیبی و برای عمل منافي عفت بده روز حبس تأدیبی غایباً محکوم میشود - متهم بر حکم مذبور اعتراض کرده و عرضحال اعتراض از نظر گذشن موعده رد شده متهم از قرار مذبور استیناف خواسته و مدعی العموم هم تقاضای استیناف نیز میتواند تقاضای استیناف نماید و این حق تا وقتی که اعلان ختم داده نشده برای او باقی است و اگر هیچیک از اصحاب دعوی استیناف نداده مدعی العموم استیناف فقط نا یک ماه از تاریخ اعلام حکم حق تقاضای استیناف دارد. کسی بانهام ضرب و عمل منافی عفت علیشی موردن تعقیب

به موجب ماده ۳۵۱ اصلاحی اصول محاکمات تجزیی در هر مورد که یکی از اصحاب دعوی استیناف بخواهد هر یک از اصحاب دعوی نیز میتوانند در ظرف یک مهله اضافی ده روز از تاریخ قدم عرضحال مذبور تقاضای استیناف کنند و این استیناف نیز میتواند تقاضای استیناف نماید و این حق تا وقتی که اعلان ختم داده نشده برای او باقی است و اگر هیچیک از اصحاب دعوی استیناف نداده مدعی العموم استیناف فقط نا یک ماه از تاریخ اعلام حکم حق تقاضای استیناف دارد. کسی بانهام ضرب و عمل منافی عفت علیشی موردن تعقیب

وجهی ندارد و چون بر نظر محکمه مذبوره که استیناف تبعی مدعی العموم را در اینمورد که دعوی جزائی ماهیة در محکمه استیناف مطرح و رسیدگی واقع نشده نتیجه اشکالی وارد نیست حکم مورد درخواست تمیز بااتفاق آراء ابرام میگردد .

دیوان عالی تمیز شعبه (۲) در حکم شماره ۲۲۵۴، ۹۶۶۹ بتاریخ ۱۶ اردیبهشت چنین رأی داده است :

(اعتراض مدعی العموم استیناف دادر بمخالفت مجازات معینه در حکم محکمه جنحه از لحاظ تعدد جرائم متهم با مقررات قانون در این مورد که محکمه استیناف بجهات مذکوره در حکم اساساً استیناف تبعی را بیمورد دانسته

تصمیم دیوان عالی تمیز بر ابرام

در مورد شکایت جزائی راجع ببردن خاک

زمین کسی و خرابی زمین

حقوقی در محکمه حقوقی درخصوص انها اوتغیری زمین متعلق بشاکی .

۲ - حکم تبرئه متهم در موضوع سرفت خاک از زمین دیگر مشارالیه نسبت بقرار افاطه چون طبق ماده ۴۳۷ و ۴۳۸ قانون اصول محاکمات جزائی حق استدعای تمیز از احکام جزائی برای مدعیان خصوصی فقط از نقطه نظر ضرر و زیارت شخصی آنها منظور شده و قرار افاطه موجب سلب حق از حقوق ادعائی خواستار تمیز نیست لذا طبق ماده ۴۵۴ اصول مذبور عرضحال مشارالیه باافق آراء رد می شود و راجع بحکم تبرئه متهم چون اعتراض خواستار تمیز نتیجه آنکه (دلائل موجوده در پرونده عمل برای ثبوت ارتکاب متهم بجرائم منتبه کافی بوده) راجع بهماهیت دعوى و ایراد بنظر محکمه حاکمه است در کافی ندانستن ادله مذبوره که این قبیل اعتراضات اصولاً قابل اعمال نظر تمیزی نیست و نظر باینکه از لحاظ رعایت اصول و قانون اشکال موثر موجب نفس بنظر تمیز حکم مذبور بااتفاق آراء ابرام میگردد .

کسی باتهم سرفت دو فقره خاک از زمین دیگری بر حسب شکایت مدعی خصوصی باستناد ماده ۲۲۷ مورد تعقیب واقع شده محکمه بذایت پس از رسیدگی متهم را از هر دو جرم تبرئه کرده مدعی خصوصی استیناف خواسته محکمه استیناف از لحاظ اینکه مطابق حکم تقدیمی ازطرف شاکی قضیه اساساً در محکمه حقوق میان دو طرف مطرح بوده و تعیین تکلیف قطعی شده مورد را مشمول ماده ۱۷ قانون اصول محاکمات جزائی دانسته و بافسخ حکم مستافق عنہ قرار افاطه صادر و راجع ببردن خاک از نظر عدم ثبوت دعوی متهم را تبرئه کرده است :

مدعی خصوصی از حکم مذبور تمیز خواسته - دیوان عالی تمیز شعبه (۲) پس از رسیدگی در حکم شماره ۱۰۴۹۵ - ۲۲۵۷ بتاریخ ۱۴ اردیبهشت چنین رأی داده است : (بطوریکه از عرضحال و اعتراضات درخواست گشته تمیز مستفاد میشود مورد در خواست تمیز مشارالیه در قسمت است .

۱ - قرار افاطه تعقیب جزائی متهم بثبوت امر

تصمیم دیوان عالی تمیز بر نقض

۱- در مورد عدم مدافعت در تشخیص سن متهم

۲- محکومیت متهم بر اثر شکایت طرف جرمیکه حین وقوع

جنایت به سن رسیدن رسیده بود

متهم رسیدگی و سن واقعی را در موقع ارتکاب که در کیفیت مجازات تمیز آن تائید دارد تحقیقات کافی بعمل آورده باشد و بدون تحقیق در این قسمت سن متهم را حین رسیدگی و صدور حکم ۲۷ سال تشخیص داده که ملزم است باصفیر بودن متهم در حین ارتکاب عمل بعلاوه چون اساساً جرم موضوع اتهام طبق ماده ۲۷۷ قانون مجازات عمومی از جرائم محسوب میشود که تعقیب جنبه عمومی آن منوط بشکایت متضرر از جرم صالح برای اقامه دعوای خصوصی خواهد بود و بر حسب دلالت ادای مربوطه منشاء تعقیب جنبه عمومی فقط شکایت طرف جرم بوده آنکه در تاریخ ارتکاب سیزده ساله معرفی شده و از لحاظ صغير بودن شکایت او اصولاً قابل ترقیب آثار قانونی نبوده بنا بر این تعقیب جنبه عمومی با قوانین جاریه موافقت نداشته و تعقیب جنبه عمومی موقوف بشکایت شخص صلاحیت دار برای تعقیب خصوصی است لذا حکم مورد درخواست تمیز بوجب ماده ۳۰ قانون اصول محاکمات جزائی باتفاق آراء نقض و طبق روح جزء سوم ماده ۵۸ اصول مذبور این نقض بلا ارجاع است.

کسی با تهام عمل منافي عفت بعنف بر حسب شکایت مبنی عليه مورد تعقیب واقع و در محکمه جنائی باستاناد ماده ۲۰۷ اصلاحی ورعایت ماده ۴ قانون مجازات بدو سال حبس مجرد محکوم شده - محکوم عليه از حکم مذبور تمیز خواسته - شعبه (۳) دیوان عالی تمیز در حکم شماره ۱۰۴۰۸ ر ۲۰۴۳ تاریخ ۱۷ اردیبهشت ۱۳۹۱ رای داده است:

(اعتراض محکوم عليه خلاصه اینکه محکمه حاکمه در حکم اخیر (مودد رسیدگی تمیزی) سن او را ۲۷ سال تشخیص داده و با این وصف در تاریخ ارتکاب عمل انتسابی (سال ۳۰۴) سن او از ۱۸ سان تمام کنتر خواهد بود بر حکم مذبور وارد امت زیرا اگرچه ظاهرآ تشخیص محکمه در مقدمه حکم خودش سن متهم را به ۲۷ سال نظر است با ظهاری که خود در ضمن جرمان محکمه اخیر نبوده و سن خود را ۲۷ سال معرفی کرده ولی با ملاحظه آنکه در مراحل تحقیقات اولیه (مقارن تاریخ وقوع جرم) من خود را ۲۱ سال معرفی کرد، مقتضی بوده محکمه در این باب بافرض قابل تعقیب بودن جنبه عمومی قضیه نسبت بسن

تصمیم دیوان عالی تمیز بر ابرام

در مورد محکومیت متهم به ثبت سند جعلی

جمل و تزویر در اسناد رسمی مقرر است محکوم خواهد شد. دونفر با تهام ثبت طلاق نامه جعلی در دفتر اسناد رسمی مورد تعقیب واقع و محکمه جنائی پس از رسیدگی عمل یکنفر آنها را باشق دو ماده ۱۰۰ قانون ثبت اسناد و ماده ۱۰۳ قانون مجازات عمومی منطبق و دیگری را معاون

به وجب ماده ۱۰۰ قانون ثبت اسناد هر یک از مستخدمین و اجزاء ثبت اسناد و صاحبان دفاتر رسمی عامدآ سندی را بدون حضور کسانیکه مطابق قانون باید حضور داشته باشند ثبت کنند - باستاندی را با اسم کسانی که آن معامله را نکرده اند ثبت کنند جاعل در اسناد رسمی محسوب و مجازاتی که برای

و مخالفت بعضی از آن ظاهر شد، نداشته و بر هر تقدیر اشکالی دی استناد محکمه بتصدیق مزبور بنظر نمیرسد - و اما اعتراضات محکوم علیه دیگر بر حکم محکمه جنائی قسمتی از آن در زمینه همان اعتراضی است که از طرف متهم دیگر راجح بصحت طلاق و طلاق نامه اعتراض آیین و شرح فوق غیر وارد تشخیص کردیده و قسمت دیگر از اعتراضات او بشرح ذیل :

- ۱ - طبق شق سه ماده صدقانون ثبت اسناد هرگاه سندی راجح با شخصی نباشد و بنام آنها در دفتر ثبت شود جرم محسوب است و در این مرور طلاقنامه که صحت آن نیز محرز شده مربوط بهمان زن و شوهر بوده ولذا عمل مشمول ماده مزبوره نمیشود .
- ۲ - عمل مشارالیه در این قضیه راهنمایی برای ثبت سند بوده و این عمل تحریک و معاونت در جرم محسوب نمیشود وارد نیست زیرا :-

اولاً - محکمه عمل ارتکابی صاحب دفتر را بنحویکه فوقاً ذکر شده باشق دو ماده صدقانون ثبت تطبیق نموده نه باشق سوم ماده مزبور و ثانیاً عمل یکنفر دیگر در نظر محکمه تحریک و ترغیب در جرم اصلی بوده (ثبت سند بدون حضور کسانی که باید آنرا امضاء نمایند) و این عمل همانطور که محکمه تشخیص داده طبق شق اول ماده ۲۸ قانون مجازات عمومی معاونت در جرم بشمار میرود وبالجمله چون از جهت رعایت اصول محکمه و تشخیص منقصی و تطبیق عمل مورد حکم باقانون و تعیین مجازات اشکال مؤثر موجب نقض بنظر نمیرسد حکم محکمه جنائی نسبت بور دو نفر خواستاران تمیز باافق آراء ابرام می گردد .

مجرم شناخته و هر یک از آنها را بشش ماه حبس نادینی محکوم کرده است - هر دو از حکم مزبور تمیز خواسته - دیوان عالی تمیز شعبه دو در حکم شماره ۲۵۲، ۳۸۰۴، ۱۰ چنین رأی داده است :

اعتراض یکی از خواستاران تمیز بر حکم محکمه جنائی دائر بمحکومیت خود عبارت است از :

- ۱ - وقوع طلاق در نظر محکمه محقق بوده و با اینحال مجموع دانستن ورقه طلاقنامه و ثبت آن در دفتر مذکوف ماده ۹۷ قانون مجازات عمده است .
 - ۲ - استناد محکمه بگزارش شعبه تن پیمائی و انگشت نگاری در این مرور صحیح نبوده زیرا بدؤاً شعبه مزبور نوشته بوده آثار انگشت های ذیل ورقه طلاقنامه با آنچه در دفتر می باشد قابل تطبیق نیست و اظهار نظر شعبه ثانیاً برخلاف آن قابل ترتیب اثر نبوده است .
- هیچیک از این دو اعتراض موجب نقض حکم مورد درخواست نمیشود زیرا :

اولاً - عمل مورد حکم این بوده که مشارالیه بدون حضور کسانی که باید در تزد صاحب دفتر حاضر و ثبت طلاقنامه را در دفتر امضاء نمایند ورقه مزبوره را به ثبت رسانیده که عمل مشارالیه باشق دو ماده ۱۰۰ قانون ثبت تطبیق و تعیین مجازات شده - بنا بر این محرز بودن وقوع طلاق با اصال ورقه طلاقنامه تأثیری در موضوع نداشته است - ثانیاً برقرار شعبه تن پیمائی قبل انشته باشد که آثار انگشت های ذیل ورقه طلاقنامه با آثار انگشت هایی که در دفتر می باشد قبل تطبیق نیست این تصدیق منافعاتی با تصدیق شعبه مزبور با اثر انگشت هایی که بعداً بادر دفتر تطبیق